

ся завтекохъ колкото можѣхъ та искочихъ на
брѣгътъ отгорѣ, дѣто ся трѣшняхъ на трѣвж-
тж далечъ отъ буйството на водытъ.

ГЛАВА III.

*Робинсонъ ся смущава отъ разны оѣщанія.—
Първата му нощъ на незнайната сушж.*

Не може нѣкой ни да опише ни да ис-
каже смущеніето на една душж, която можѣ тол-
козъ чудесно да избѣгне отъ смъртъ кождо е
видѣлъ, изблизу и ж ималъ за неизбѣжна. Хо-
дяхъ по брѣгътъ на морето и простирахъ ржцѣ
къмъ небето и правяхъ хыляды бѣлѣзы и ма-
ханія съ ржцѣ, като размышляхъ беспрѣдѣл-
ныйтъ Божій промыслъ който избави само мене
отъ потопяваніето на корабътъ, въ коего вси-
тъ ми другари загыняхъ; защото никой отъ
тѣхъ ся не яви никждѣ. Като гледахъ морето
още буйно, запѣнено и разярено, чудяхъ ся какъ
бы че ся намѣрихъ азъ на сушжтъ. Но слѣдъ
малко новы размыслы поехъ тѣзи ми първы
честиты оѣщанія и налучихъ, че това ми из-
бавленіе само по себе си бѣше жестока мъка.